

အမှတ် ၁၅၂၊ ဇေယျသုခလမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဝဇ္ဇာ ဌာပနာ၊ ဝဇ္ဇာ ဌာပနာ

sarpaymahar@gmail.com
www.facebook.com/maharsarpaypublishing
www.maharsarpay.com

ထုတ်ဝေခြင်း	တတိယအကြိမ်
	မေလ၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်
စောင်ရေ	၁၀၀၀
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ	မူလေးနွယ်
ထုတ်ဝေသူ	ဒေါ်သိမ့်သူစိုး (၀၁၂၈၅)
ပုံနှိပ်သူ	ဦးဝင်းဦးဝင်း(နန်းသင်ပုံနှိပ်တိုက်-၀၀၄၄၁) ၀၉၂၅၀၅၁၃၆၃၆ အမှတ်-၁၉၄-၁၉၆၊ ၃၉-လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
စာစစ်	ချစ်ခိုင်စံ
စာအုပ်ချုပ်	ကိုမဲ (ငွေအိမ်စည်စာအုပ်ချုပ်လုပ်ငန်း) ၀၉၂၆၄၅၆၅၆၅၇
ဖြန့်ချိရေး	မဟာစာပေ အမှတ်-၁၅၂၊ ယေျသုခလမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏ၊ သန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့ ဖုန်း - ၀၉၄၅၀၆၂၃၃၈၃ ၊ ၀၉၄၅၀၆၂၃၃၈၄
တန်ဖိုး	၅၀၀၀ ကျပ်

အောင်သင်း

အောင်သင်း၏ အတွေးစကားများ ၊ အောင်သင်း

ရန်ကုန်၊ မဟာစာပေ ၊ ၂၀၂၄

စာ ၁၆၆ ၊ ၂၀.၅ × ၁၂.၅ ဝင်တီ

(၃) အောင်သင်း၏ အတွေးစကားများ

အောင်သင်း

အတွေးစကား

အောင်သင်း

အောင်သင်း

၏

အမှာစာ

‘အောင်သင်း၏ အတွေးစကားများ’ လို စာအုပ်မျိုးကို ထုတ်ဝေရန် စိတ်ကူးအိပ်မက်မျှပင် မမက်ဖူးခဲ့ရိုး အမှန် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ၁၉၉၅ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလောက်တွင် ကျွန်တော်နှင့် မြသန်းတင့်တို့ စာပေဟောပြောပွဲ ခရီးကြိုသည်နှင့် ‘ယနေ့ မန္တလေး စာအုပ်တိုက်’ နဂါးကိုထွန်းဦးထံ ရောက်သွားကြတော့ သူတို့က ‘အောင်သင်း ၏ အတွေးစကားများ’ ကို ထုတ်လိုကြောင်း ပြောပြကြသည်။ ပြောရုံမျှသာ မဟုတ်၊ သူတို့ ကောက်နုတ် ရေးမှတ်ထားသည့် ဗလာစာအုပ် နှစ်အုပ် ကိုပင် ထုတ်ပြကြသည်။ ကျွန်တော် တကယ့်ကို အံ့အားသင့်သွားမိပါသည်။ ကိုထွန်းဦးက “ဆရာ ပြောသွား၊ ရေးသွားတဲ့ စကားတွေကို ပြန်ပြီး ပြောချင်တဲ့အခါ ဘယ်စာအုပ်ထဲမှာ၊ ဘယ်ဟောပြောပွဲမှာ ဘယ်လိုဆိုတာ မျိုး အရှာရ ခက်လွန်းလို့ပါ ဆရာ၊ နောက်ပြီး ဆရာ ရည်မှန်းတဲ့ လူငယ် တွေ အတွက်လည်း ထိုက်သင့်သလောက် အကျိုးပြုမယ်လို့ ယုံကြည်ပါ တယ်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဆိုတော့ သူသူကိုယ်ကိုယ်လည်း ဝယ်နိုင်တာပေါ့” ဟုပြောပါသည်။

ခက်နေသည်က ကျွန်တော်။ ကျွန်တော်က စာထဲမှာရော၊ ဟောပြော

ပွဲမှာပါ ကျွန်တော် ဖတ်ကြား၊ မှတ်သားမိသမျှတို့ကို ထည့်သွင်း ရေးသား ပြောကြားတတ်သည်ဖြစ်ရာ ကျွန်တော့် အတွေးစကားများဟု ဘယ်မှာ နာမည် ခံဝံ့ပါမည်နည်း။ သို့သော် ကိုထွန်းဦးက “ဘယ်သူ့ စကားပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ် ဆရာရယ်၊ လူငယ်တွေ ဖတ်လို့၊ မှတ်လို့ အကျိုးရှိသွားဖို့က ပဓာန မဟုတ်လား” ဟု ပြောပါသည်။

မြသန်းတင့်က “ထုတ်ချင်လည်း ထုတ်ကြပါစေ၊ အမှာစာမှာ ရှင်းပြလိုက်တာပေါ့” ဟု ဖြည့်စွက် အကြံဉာဏ် ပေးပါသည်။

မြသန်းတင့်ကြောင့်ပင်လျှင် အားတက်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်ကလေးကို လည်း တစ်ဆက်တည်း တင်ပြလိုက်ရပါဦးမည်။ စာပေခရီးအတွင်း ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားပမ်းစား ဟောပြောနေသည့် အကြောင်းများကို စကားစပ်မိလိုက်တော့ မြသန်းတင့်က “တစ်ခါတလေ ခင်ဗျား စင်ပေါ်မှာ ဟောပြောနေတုန်း ‘ဒီလူဟာ သူ့ချွေးနဲ့စာတွေကို ချပေးနေတာပါလား’ လို့ အောက်မေ့မိတယ်” ဟု မှတ်ချက် ချလိုက်ပါသည်။ သူ့ဆိုလိုချက်ကို သေချာ နားမရှင်းလှသဖြင့် ခဏကြာတော့ ကျွန်တော်က ‘ချွေးနဲ့စာ’ ဆိုသည့် အသုံးကို မေးကြည့်ပါသည်။ သူက “ကိုယ်ပိုင်အတွေးပေါ်ဗျာ၊ ဆိုကြပါစို့ဗျာ၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့အထဲက ‘ငယ်ငယ်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ခိုင်းရတယ်၊ ငယ်ငယ်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မခိုင်းရင် ကြီးလာတဲ့အခါ သူများခိုင်းတာ ခံရတတ်တယ်’ ဆိုတဲ့ စကားမျိုးကို ဗမာလိုမှာရော၊ အင်္ဂလိပ်လိုမှာပါ ဘယ်မှာမှ ကျုပ် မတွေ့ဖူးဘူး၊ အဲဒါဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အတွေးတွေပဲ၊ အဲဒါမျိုးတွေကို ပြောတာပါ” ဟု ဖြေပါသည်။

ဆရာဇော်ဂျီ ပြောဖူးတာကလေးကိုလည်း ပြန်ပြီး သတိရမိပြန် ပါသည်။ သူပြောသည်က “ကိုအောင်သင်းရေ၊ ဆရာတို့မှာ ဘုရားက ဘယ်လိုဟောတာ၊ ဆော့ခရတ္တိက ဘယ်လိုပြောတာ ဆိုတာမျိုးတွေနဲ့ သူများ ပြောတာတွေကိုပဲ ပြန်ပြီး ပြောနေကြတာ မဟုတ်လား၊ ‘အလို၊ ငါ့မှာ သူများစကားတွေကိုချည်း ပြန်ပြောနေပါကလား၊ ငါ့စကား ငါ မပြော တတ်သေးပါကလား’ လို့ စဉ်းစားမိလာတာနဲ့ ကိုယ့်စကားကိုယ်ပြောဖို့ ကြိုးစားလိုက်တာ တစ်ခွန်းစ၊ နှစ်ခွန်းစလည်း ပြောတတ်လာလေရော၊ ကိုအောင်သင်း မြင်တဲ့အတိုင်း ခေါင်းကလည်း ဖြူလာပါလေရော”။

ဤသို့နှင့် ဆရာဇော်ဂျီ၏ စကားနှင့် သိမ်ငယ်ခြင်းကို ဖျောက်၍ မြသန်းတင့်၏ စကားနှင့် အားတက်ခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် ကိုထွန်းဦးတို့၏

အဆိုကို လက်ခံလိုက်ပါသည်။

သို့နှင့် ကိုထွန်းဦးတို့ ထုတ်နုတ်ထားသော စာအုပ်နှစ်အုပ်ကို ယူဆောင်လာခဲ့ပြီး ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ကဗျာဆရာ ‘ကံထွန်းသစ်’၏ အကူအညီကို ယူရပါသည်။ ကံထွန်းသစ်က ကျွန်တော် ရေးသမျှ စာတို့မှ လက်လှမ်းမီသရွေ့ကို လိုက်ဖတ်ပြီး ထပ်မံ စုဆောင်း လျက် ကတ်ပြား တင်ပေးပါသည်။ ထိုကတ်ပြားများကို စိစစ်ထုတ်နုတ်၍ မျိုးတူစု ခွဲပေးလိုက်ပါသည်။

မြသန်းတင့်ကလည်း ဖတ်ရှုပြီး စိစစ်ပေးပါသေးသည်။

ထို့ကြောင့် မြသန်းတင့်၊ ကံထွန်းသစ်နှင့်တကွ ‘ယနေ့ မန္တလေး စာအုပ်တိုက်’ နဂါး ကိုထွန်းဦးတို့အား လေးစားစွာ ကျေးဇူးစကား ဆိုလိုက် ရပါသည်။

အိမ်ထောင်ရေး

လူမှုရေး

အိမ်ထောင်ပြုခြင်း

ယောက်ျားတစ်ယောက် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ခြင်းဟာ လုပ်ဆောင်
ဖွယ်ကိစ္စ တော်တော်များများထဲက အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို ပြုလိုက်
တာပဲ။

(မြန်မာတို့ရဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ) မိန်းမတစ်ယောက်
အိမ်ထောင်ပြုလိုက်တာဟာ အရေးအကြီးဆုံး ကိစ္စတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်လိုက်
ရတာ ဖြစ်နေတယ်။

ရည်မှန်းချက်

သင့်ဘဝ၊ ဇန်နဝါရီ၊ ၉၄

အသိပညာနှင့် ထိန်းကွပ်သောအလှ

မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဟာ-

မွေးသည်က စပြီး သေသည်အထိ သုံးစွဲသွားနိုင်တာဟာ ရုပ်ရည်
မဟုတ်ဘူး။

အသိပညာသာလျှင် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုလည်း သိတယ်။

လှပတဲ့ ရုပ်ရည်ကို ပညာနဲ့ ကွပ်ပေးလိုက်တဲ့အခါမှာ အလှဟာ
ပိုပြီး တောက်ပြောင်လာတယ် ဆိုတာကိုလည်း သိတယ်။

ဒါကြောင့် အပေါင်းအသင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကစပြီး သတိကြီးစွာနဲ့
ဆင်ခြင် နေထိုင်တယ်။

အဲဒီ မိန်းကလေးမျိုးဟာ ရှားတာတော့ အမှန်ပဲ။

ဒါပေမဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကကိုပဲ ပြန်ပြီး လေးစားရုံသေခြင်း၊ ချစ်ခင်
ခြင်း ခံရတာကတော့ အဲဒီ မိန်းကလေးမျိုးတွေသာလျှင် ဖြစ်ပါတယ်။

မျိုးဆက်သစ်

လူ့ဘဝတွင် အရာရောက်လှသော အရာ

ပြန်ပြီး တစ်မိမိမိမိ စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ လူ့ဘဝတွင် ဘယ်သူ
ကမှ တရားဝင် အခွင့်အရေး မပါဘဲလျက် အရာရောက်နေသည်မှာ အချစ်
ဆိုသော ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။

မအိုသေးတဲ့ သူ
(ရသစာတမ်းငယ်)
ပေဖူးလွှာ၊ နီဝင်ဘာ၊ ၈၆

အချစ်နှင့် မျက်စိ

အချစ်မှာ မျက်စိ မရှိဘူးနော်၊ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဦးနှောက်မှာ
တော့ဖြင့် မျက်စိ ရှိရလိမ့်မယ်။

အမွေ

အချစ်ကို အချိုသတ်ထားပါ

ပညာသင်နေတဲ့ အခါမှာ အိမ်ထောင်ကျမသွားအောင် အချစ်ကို
အချိုသတ်ထားပါ။

အမွေ

ဒေါင်းမြီးတွေရဲ့ အလှ

ဒေါင်းမြီးရဲ့ အလှဟာ ဒေါင်းတွေရဲ့ အသက်ကို အန္တရာယ် ပြုနေတယ်။ ဒေါင်းသားကို စားချင်တာထက် ဒေါင်းမြီးကို လိုချင်ကြလို့ ဒေါင်းတွေကို သတ်နေကြတာ မဟုတ်လား။ မိန်းကလေးတွေမှာလည်း လှရင် အဲဒီအလှဟာ အန္တရာယ်တစ်ခုလို ဖြစ်လာတတ်တယ်။

မျိုးဆက်သစ်

ငယ်ငယ်မှာ စန်းပွင့်လွန်းရင်

လှရင် စန်းပွင့်စမြဲပေါ့။
ဒါပေမဲ့ ငယ်ငယ်မှာ ‘စန်းပွင့်’ လွန်းရင် ဘဝမှာ ‘လာဘ်တိတ်’
သွားတတ်တာကို သတိပြုသင့်တယ်။

မျိုးဆက်သစ်

အမှားနှင့် ခဲဖျက်

မှားတာတော့ ရှိကြစမြဲပေါ့။ လူတိုင်း မှားတတ်ကြလို့လည်း
ခဲတံတွေမှာ ခဲဖျက် တပ်ထားရတာပေါ့။
ဒါပေမဲ့ တချို့ အမှားတွေက ခဲဖျက်နဲ့ ဖျက်လို့ မရဘူးနော့။

စာပေထဲက လူငယ်သမိုင်း
မန်း၊ ဓမ္မသာလာစာပေ ဟောပြောပွဲ

ရည်းစားနှင့် ထဘီ

(နင်တို့ မိန်းကလေးတွေဟာ) တစ်သက်လုံး ပေါင်းရမယ့် လင်
လောင်းလျာ ရည်းစားထားတာကျတော့ ထဘီရွေးသလောက်မှ အပင်ပန်း
ခံပြီး ရွေးပါရဲ့လားလို့ အောက်မေ့မိတယ်။ ထဘီကျတော့ ကိုယ်နဲ့ လိုက်ရဲ့
လား၊ အိမ်မှာရှိတဲ့ အင်္ကျီတွေ၊ လက်ကိုင်အိတ်တွေနဲ့ လိုက်ပါမလားဆိုတာ
စဉ်းစားကြတယ်။ ရည်းစားထားလိုက်တော့ ငါ့ စိတ်နေစရိုက်နဲ့ သင့်ပါ
မလား၊ ငါ့ မိဘဆွေမျိုးဝန်းကျင်နဲ့ သူနဲ့ အဆင်ပြေပါ့မလားဆိုတာမျိုး
စဉ်းစားကြပါရဲ့လားလို့ တွေးမိတယ်။

ထဘီ သင်ခန်းစာ

(တစ်ခါတုန်းက တပည့်တွေ)

ရုပ်ရှင်ကြေးမုံ

လင်နှင့် မယား

လင်ယောက်ျားကလည်း (အိမ်ထောင်ကျပြီးပေမဲ့) ကိုယ့်ဇနီးကို
အမြဲတမ်း လူပျို လှည့်နေရတယ်။

(ဇနီးကလည်း) ‘လင်ယောက်ျားတို့၏ အသည်းနှလုံးတို့ သွားရာ
လမ်းကြောင်းသည်ကား အစာအိမ်မှ တစ်ဆင့်တည်း’ ဆိုတဲ့စကားကို သဘော
ပေါက်ပြီး ကျွေးမွေးပြုစုတဲ့ ပညာကို အရေးတကြီး ဆည်းပူးသင့်တယ်။

အမွေ

မိခင်တွေ အသိပညာ မြင့်မှ

နပိုလီယန်နှင့် မဒမ်ကင်ပန်ဆိုသော အမျိုးသမီးကြီးတို့၏ အမေး
အဖြေကို သွားပြီး သတိရလိုက်မိသည်။ နပိုလီယန်က-

“ပြင်သစ်လူငယ်တွေကို မြင့်တင်ဖို့ အလိုအပ်ဆုံးဟာ ဘာဖြစ်မယ်
ထင်ပါသလဲ”

“မိခင်ကောင်းတွေပါပဲ ရှင်”

“အမယ်လေး၊ စကား တစ်လုံးတည်းနဲ့ စနစ်ကြီးတစ်ခု ပြီးသွားတာ
ပါပဲလား ကရို”

မှန်ပါသည်။ မိခင်တွေ (အမျိုးသမီးတွေ) အသိပညာ မြင့်မလာဘဲ
မျိုးဆက်သစ်လူငယ်တွေ မြင့်မလာနိုင်ပါ။ ပုခက်လွှဲသောလက်များ တိုးတက်
မြင့်မားလာရန် လိုပါသည်။ သို့မှသာ ‘အမေ့သားကောင်းများ’ မြောက်မြား
စွာ ပေါ်ထွက်လာမည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။

အမေ့သား

သရဖူ၊ ဇူလိုင်၊ ၉၅

မိမိကိုယ်သာ ကိုးကွယ်ရာ

လူငယ်ဘဝတွင်ဖြစ်စေ၊ လူကြီးဘဝ ရောက်လာသော အခါတွင် ဖြစ်စေ၊ မိသားစု တစ်ခု အနေဖြင့်ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ အနေဖြင့်ဖြစ်စေ၊ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် ရရာရကြောင်း၌ဖြစ်စေ ‘မိမိကိုယ်သာ ကိုးကွယ်ရာ’ ဟု သေသေချာချာ နှလုံးပိုက်ရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

စာစီစာကုံး

ချွေတာခြိုးခြံမှု

ကမ္ဘာမြေကြီးမှ ထုတ်ပေးလိုက်သော အစားအသောက် ပစ္စည်းများသည် ဤကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်တွင် မှီတင်း နေထိုင်ကြသော လူသား၊ သတ္တဝါအားလုံးအတွက် ဖြစ်သည်ဟု သဘောပိုက်သင့်ပါသည်။ ငွေကြေး ချမ်းသာသူတို့ ထင်သလို ဖြုန်းတီးပစ်ရန်၊ အပျော်လွင့်ပစ်ရန် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် မိမိပိုင် ပစ္စည်းပါပဲဟု ထင်သလို ဖြုန်းတီးနေသူတို့သည် လူ့လောကကြီးကို မထိမဲ့မြင် ပြုရာရောက်သည့်ပြင် မိခင်မြေကြီး၏ ကျေးဇူးတရားကို မျက်ကွယ်ပြုရာ ရောက်သည်ဟု ဆိုချင်ပါတော့သည်။

စာစီစာကုံး

အချိန်ဖြုန်းတီးမှု

အထူးသဖြင့် (ကျွန်တော်တို့ လူငယ်များ) ရက်ရက်ရောရော ဖြုန်းတီးနေကြသည့် အရာမှာ အချိန် ဖြစ်ပါသည်။ လူငယ်တိုင်းသည် အချိန်ကို ဘယ်လောက်ပင်သုံးသုံး ထာဝရ မကုန်ခန်းနိုင်သော အရာကြီးဟု အမှတ်မထင် အောက်မေ့နေတတ်ကြပါသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် အချိန် ဆိုသည်မှာ ဘယ်တော့မှ ပြန်မရနိုင်အောင် ဆုံးရှုံးတတ်သည့် အရာဖြစ်ကြောင်း နီးနီးကြားကြား သတိပြုသင့်ပါသည်။

လူငယ်များသာမက နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်း အချို့ပင်လျှင်လည်း နိုင်ငံတော်ပိုင် အချိန်များကို ဖြုန်းတီးနေတတ်ကြပါသည်။

စာစီစာကုံး

လူငယ်တွေ ခိုင်ခိုင်မာမာ သိထားဖို့

(မိန်းကလေး လူငယ်များ အပါအဝင်) ယနေ့ လူငယ်တို့သည် မိမိတို့ဘဝ၊ မိမိတို့ခေတ်၊ မိမိတို့ နိုင်ငံတော်အတွက် ကဏ္ဍသစ် ဖွင့်ရမည်။

သမိုင်းတစ်လျှောက်မှာ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့၊ ဘယ်အခြေအနေကိုပဲ ရောက်နေနေ ငါတို့ခေတ်ကို ငါတို့ ဖန်တီးမည်။ ဖန်တီးနိုင်အောင်လည်း ကြိုးစားမည်ဟူသော စိတ်မျိုး လူငယ်များ၏ နှလုံးသားတွင် ကိန်းဝပ် နေစေချင်သည်။

ဘယ်သူ့ကြောင့်၊ ဘယ်ဘုံကြောင့်၊ ဘယ်စနစ်ကြီးကြောင့် စသည် ဖြင့် ဟိုဟာလွဲချ၊ ဒီဟာလွဲချနှင့် ဆင်ခြေကန်ပြီး ယောင်ပေပေ လုပ်နေသည့် အဖြစ်မျိုးမှ လွတ်မြောက်စေချင်သည်။

အရေးကြီး သိထားဖို့ (အမှတ်ထင်ထင်၊ ခိုင်ခိုင်မာမာကြီး သိထားဖို့) လိုအပ်သည်က လူကြီးဆိုသည်မှာ သေဖို့ နီးလာသောသူများကို ခေါ်ကြောင်း (မှတ်မိနေကြဖို့)ပင် ဖြစ်သည်။

အမေ့သား

သရဖူ၊ ဇူလိုင်၊ ၉၅

လောကဓံ

လူဆင်းရဲပေမဲ့ စိတ်မဆင်းရဲစေနဲ့။ စီးပွား ကျပေမဲ့ စိတ်မကျစေနဲ့။
ချမ်းသာခြင်းဟာ သင်္ခါရပဲလို့ ပြောကြတယ်။ ဆင်းရဲခြင်းဆိုတာလည်း
သင်္ခါရပဲဆိုတာ မြဲမြံမှတ်ထား။ နင်တို့လင်မယား အမြဲ နွမ်းပါးနေမှာ မဟုတ်
ဘူး။ ပိုင်ရှင်မရှိတဲ့ ခွေးလေးခွေးလွင့်တောင်မှ သူ့ဘဝမှာ နေ့ကောင်းရက်သာ
ရက်ရာဇာဆိုတာ ရှိစမြဲပဲ။ ဘာမှ အားမငယ်နဲ့၊ အခိုက်အတန့်လို့ သဘော
ထားပြီး ကြိုးစားကြ။ လင်မယားချင်း စကား မများအောင် နေကြ။

ကလေးတွေ မုန့်ဖို့
(တစ်ခါတုန်းက တပည့်တွေ)

ကြီးပွားမှုနှင့် ဗေဒင်

ကိုယ်ဖတ်ဖူးတဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိတွေကို မှတ်မိသလောက် ပြန်ပြီး စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ ဗေဒင်လက္ခဏာက ဟောလိုက်တဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက်လို့ ကြီးပွားလာခဲ့ရတယ် ဆိုတာမျိုး တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးပါဘူး။ စိတ်ဆန္ဒ ပြင်းပြလွန်းလို့ အောင်မြင် ကြီးပွားသွားတယ် ဆိုတာမျိုးကိုပဲ တွေ့ရတတ်လေ့ ရှိပါတယ်။

ဗေဒင်နှင့် ဘဝရည်မှန်းချက်
သင့်ဘဝ၊ ဇူလိုင်၊ ၉၄

ဗေဒင်မေးမဲ့ အစား

ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာကို တိုင်ပင်မဲ့အစား ဗဟုသုတ ဉာဏ်
အမြော်အမြင်ကြီးသော၊ သမာဓိလည်း ရှိသော၊ မိမိအပေါ်တွင်လည်း မေတ္တာ
ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို တိုင်ပင်ကြည့်တာက ပိုပြီး ကောင်းကျိုးသက်ရောက်
စရာ ရှိပါတယ်။

ဗေဒင်နှင့် ဘဝရည်မှန်းချက်
သင့်ဘဝ၊ ဇူလိုင်၊ ၉၄

ဗေဒင်ဆရာက တာဝန်မယူ

ဗေဒင်ဟောတဲ့အတိုင်း လုပ်လိုက်လို့ အမှောက်မှောက် အမှားမှား
ဖြစ်သွားရင် ဘယ်ဗေဒင်ဆရာကိုမှ တရားစွဲလို့ မရဘူး။ ဘယ်ဗေဒင်ဆရာ
ကမှလဲ သူ့မှာ တာဝန် ရှိပါတယ်လို့ ပြောမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဗေဒင်နှင့် ဘဝရည်မှန်းချက်

သင့်ဘဝ၊ ဇူလိုင်၊ ၉၄

အပေါင်းအသင်း ပတ်ဝန်းကျင်

လူဆိုတာ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုထဲမှာတော့ အမြဲရောက်နေရတာ မဟုတ်လား။ ဒီတော့

- (၁) “အပေါင်းအသင်း ပတ်ဝန်းကျင်ဟာ သိပ်အရေးကြီးတယ်” ဆိုတာကို ခိုင်ခိုင်မာမာ လက်ခံထားသင့်ပါတယ်။
- (၂) မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကို မကြာခဏ နှိုးနှိုးကြားကြား စစ်ဆေးနေသင့်တယ်။
- (၃) မကောင်းတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို စွဲလမ်းတွယ်တာ နေမိပြီဆိုရင် “ငါ့ဘဝ နစ်မြွန်းဖို့၊ သေချာနေပြီ” ရယ်လို့၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ခိုင်ခိုင်မာမာ သတ်မှတ်သင့်ပါတယ်။
- (၄) မကောင်းတဲ့ အဖွဲ့၊ မကောင်းတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကောင်းတဲ့အဖွဲ့၊ ကောင်းတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ အစားထိုးပြီး ဖြတ်ဖို့၊ နှိုးနှိုးကြားကြား ကြိုးစားသင့်ပါတယ်။

မျိုးဆက်သစ်

ရဲဆေးတင်တယ် ဆိုတာ

အရက်ကလေး နည်းနည်း ဝင်သွားလိုက်သောအခါ သာမန် အခါထက် ပြောရဲဆိုရဲ၊ လုပ်ရဲကိုင်ရဲ ဖြစ်လာတတ်သောကြောင့် “ရဲဆေးတင် သည်” ဟု အရက်ကိုပင် ဂုဏ်တင် ပြောဆိုတတ်ကြသည်။ စင်စစ် အရက် ဝင်သွားသောကြောင့် ဆင်ခြင်ဉာဏ် အားနည်းသွားခြင်း၊ အရှက်အကြောက် နည်းသွားခြင်းသာ ဖြစ်၍ “ရဲဆေးတင်သည်” ဟု ဆိုခြင်းထက် “ရှက်ကြောက် ကင်းဆေးတင်သည်” ဟု ဆိုမှ ပို၍ မှန်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

စာစီစာကုံး

လူမိုက်နှင့် လူလိမ္မာ

လူလိမ္မာတို့သည် တစ်ပါးသူ၏ အမှားမှ သင်ခန်းစာကို ယူတတ်၏။
လူမိုက်တို့ကား ကိုယ်တိုင်မှားမှ သင်ခန်းစာကို ရကြ၏။
ပို၍ မိုက်မဲသော သူတို့ကား ကိုယ်တိုင် မှားပါလျက်နှင့်ပင်
သင်ခန်းစာ မယူတတ်ကြကုန်။

မျိုးဆက်သစ်

သိသူ မသိသူ

- ၁။ အကြင်သူသည် မသိ။ မိမိ မသိကြောင်းလည်း မသိ။ ထိုသူကား
လူမှိုက်တည်း။ ရှောင်ပါ။
- ၂။ အကြင်သူသည် မသိ။ မိမိ မသိကြောင်းကိုကား သိသည်။
ထိုသူကား လူရိုးတည်း။ ကူညီလိုက်ပါ။
- ၃။ အကြင်သူသည် သိ၏။ မိမိ သိကြောင်းကိုကား မသိ။ ထိုသူကား
အိပ်ပျော်နေသူတည်း။ နှိုးလိုက်ပါ။
- ၄။ အကြင်သူသည် သိ၏။ မိမိ သိကြောင်းကိုလည်း သိ၏။ ထိုသူကား
ပညာရှိတည်း။ ဆည်းကပ်ပါ။
(တရုတ်စကားပုံ)

အမွေ

စာဖတ် ဝါသနာ

စာဖတ် ဝါသနာကို ပျိုးထောင်လိုက်မိခြင်းသည် လူငယ်တစ်ယောက်
၏ ဘဝကို တိုးတက်သွားစေနိုင်သည်သာမက ပျက်စီးခြင်း ဘေးမှလည်း
ကာကွယ်လိုက်နိုင်ပါသည်။

စာစီစာကုံး

အားလပ်ချိန်၏ အန္တရာယ်

အားလပ်ချိန်များသည် လူငယ်များအား ပျက်စီးခြင်း တွင်းဝသို့ ပို့ပေးရန် အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေသော ကူးတို့ဆိပ်ကြီးများသဖွယ် ဖြစ်နေတတ်သည်။

စာစီစာကုံး

နေရိပ်အလာ နေပူက စောင့်

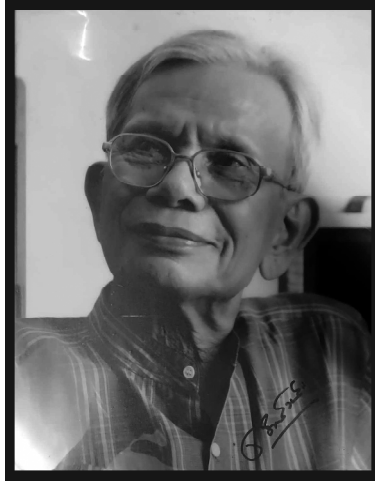
ယနေ့ ချမ်းသာမှုကလေးသည် တစ်သက်တာ ဆင်းရဲမှုကြီးကို ဖန်တီးနိုင်သကဲ့သို့၊ ယနေ့ ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်း တစ်သက်တာ ချမ်းသာမှုကို ပေးနိုင်စွမ်း ရှိချင် ရှိနေတတ်သည်။ ခဏတစ်ဖြုတ် အရိပ်ကလေးကို မက်မောနေလိုက်မိသောကြောင့် ဘဝ နေဝင်ချိန်တိုင်အောင် တစ်သက်တာ လုံး ဘဝ နေပူကြီးထဲ၌ နေရသည့် အဖြစ်မျိုးကို မည်သူမျှ လိုလားမည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်းသည် ရှေ့ရေးကို မျှော်ကာ ဆင်းရဲပင်ပန်းမှုကို ကြုံကြုံခံပြီး ရင်ဆိုင်ကြရမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

စာစီစာကုံး

အတုလုပ်သူသည် အသစ် မထွင်နိုင်

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အတုပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရောင်းချရာ၌ နာမည်ကြီး နေသော မြို့ကြီး၊ ဒေသကြီးများကို အထင်သေးသည့်စိတ် မွေးပါ။ အတု လုပ်သောသူတို့သည် “အသစ်ထွင်” နိုင်သည့် အဆင့်သို့ မည်သည့်အခါ တွင်မျှ မရောက်နိုင်တော့ကြောင်းကို သတိပြုပါ။

လူငယ်နှင့် ဤပညာ
ဖူးသစ်ဝေ

ဆရာအောင်သင်း

ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

၁၉၂၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၇ ရက်တွင် တောင်တွင်းကြီးမြို့၊ တောင်ပြင်ရပ်နေ သခင်ညီမောင်နှင့် ဒေါ်ရွှေကြိုင်တို့မှ ဖွားမြင်သော သားသမီး သုံးယောက်အနက် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ အမည်အရင်းမှာလည်း “အောင်သင်း”ပင်ဖြစ်သည်။

အသက် ၅ နှစ်သားအရွယ်တွင် တောင်ပြင်ရပ်ရှိ ဆရာဦးသာဒွန်းဇံ၏ မူလတန်းကျောင်းတွင် စတင်ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ စတုတ္ထတန်းအောင်မြင်ပြီးနောက် တောင်တွင်းကြီးမြို့ မိုးထိမြန်မာ အထက်တန်းကျောင်းတွင် အလယ်တန်းပညာ ဆက်လက်သင်ကြားခဲ့သည်။ ဆဋ္ဌမတန်းတွင် ၁၉၃၈ ခုနှစ် ကျောင်းသားသပိတ်နှင့် ကြုံခဲ့သည်။ ထိုနှစ်၌ မိခင်ကွယ်လွန်သည်။

သတ္တမတန်း၌ ပညာသင်ကြားနေစဉ်တွင် ပညာဘက်၌ အာရုံလျော့နည်းလာသဖြင့် စာမေးပွဲကျရှုံးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကျောင်းထွက်နေစဉ် ဖခင် နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် ရှင်သာမဏေဝတ်သည်။ သာမဏေဘဝနှင့် ပညာသင်နေစဉ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်လာ၍ သာမဏေဘဝမှ ထွက်လိုက်ရသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့

သို့။ ဝင်ရောက်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီသို့ ရောက်သွားပြီး သင်တန်းများတက်၍ ခရိုင်စည်းရုံးရေးမှူးအဆင့်ထိတိုင်အောင် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

၁၉၄၉ ခုနှစ် ရောင်စုံသူပုန်များ ပေါ်ပေါက်လာချိန်၌ ရဲဘော်ဖြူများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းခံရကာ မကွေးထောင်၊ တောင်တွင်းကြီးထောင်၊ ပြည်ထောင်၊ သရက်ထောင်များတွင် နေထိုင်ခဲ့ရပြီး ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် သရက်ထောင်ကိုဖောက်၍ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်ရောက်မှ တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ ထိုနှစ်မှာပင် စာမေးပွဲအောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် မိုးထိအထက်တန်းကျောင်း၌ အလယ်တန်းပြဆရာအဖြစ် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့ပြီး ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် အလုပ်မှထွက်၍ မကွေးကောလိပ်၌ ဥပစာဝိဇ္ဇာတန်းကို စတင်တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ ဆက်လက်တက်ရောက်ပြီး ၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာတန်းကို မြန်မာဘာသာစကားနှင့် အနုစာပေ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားနှင့် အနုစာပေ၊ ဒဿနိကဗေဒဘာသာတွဲဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဘီအီးဒီ ဆက်တက်နေစဉ် မြန်မာစာဌာန ပါမောက္ခဦးဝန်၏လက်ထက်၌ မဟာဝိဇ္ဇာအရည်အချင်းစစ်စာမေးပွဲဖြေခွင့် ပေါ်လာခဲ့သောကြောင့် မြန်မာစာမဟာဝိဇ္ဇာအရည်အချင်းစစ်သင်တန်းတက်ရောက်ခွင့်ကို ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၌ နည်းပြဖြစ်လာသည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် မော်လမြိုင်ဒီဂရီကောလိပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရသည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ပြင်ဦးလွင်စစ်တက္ကသိုလ်၊ မြန်မာစာဌာနသို့ လက်ထောက်ကထိကရာထူးနှင့် ပြောင်းရွှေ့ အမှုထမ်းရသည်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ ပြန်ပြောင်းရပြီး မဟာဝိဇ္ဇာတန်းကို ဆက်လက်တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် “ဝတ္ထုတိုလေ့လာချက်စာတမ်း”ပြုစုတင်ပြပြီး မဟာဝိဇ္ဇာတန်းကို ဂုဏ်ထူးနှင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ မေလထုတ် မြဝတီမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြခံရသော သရက်ထောင်ဖောက်ခွဲစဉ်က ဆောင်းပါးသည် အောင်သင်း၏ ပထမဆုံးလက်ရာဖြစ်သည်။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင်ရေးပြီး ရှုမဝသို့ ဦးစွာပေးပို့ခဲ့သည်။

ရှုမဝအယ်ဒီတာအဖွဲ့က ပြည်တွင်းစစ်နှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများကို မထည့်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားသောကြောင့် ပြန်ပို့ပေးခဲ့သည်။ အတန်ကြာမှ မြဝတီသို့ပို့ခဲ့ရာ မြဝတီက ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၆၀ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများထုတ်ဝေသော ပုသိမ်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါးနှစ်ပုဒ် (လူသေလူမဖြစ်မီက သျှင်ဥက္ကဋ္ဌဟူသော ဆောင်းပါးနှင့် အခြားဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်)နှင့် အင်္ဂလိပ်ကဗျာ ဘာသာပြန်တစ်ပုဒ်ကို ရေးသားခဲ့သည်။ လူတစ်ဦး၏စာမူသုံးပုဒ်ဖော်ပြရန် မသင့်ဟု ဆုံးဖြတ်သောကြောင့် Henery Davibes ၏ The Welcome ကဗျာတွင် “မောင်သံနိုင်”ဟူသော အမည်နှင့် ဖော်ပြခဲ့သည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် “စာဆိုတော်”ဟူသော ပြားငါးဆယ်တန် မဂ္ဂဇင်းကလေး ထွက်လာခဲ့ဖူးသည်။ ထိုမဂ္ဂဇင်း၏ စာပေညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ခံခဲ့သည်။ (တာဝန်ခံအယ်ဒီတာမှာ တပ်မတော်မင်းရဲထွန်းဖြစ်သည်) ထိုစာစောင်တွင်လည်း လစဉ် သုံးလေးပုဒ် ရေးရသောကြောင့် “မောင်သံနိုင်” ကို တစ်ခါ ထပ်ပြီး သုံးလိုက်သေးသည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် အောင်သင်းမှတစ်ပါး အခြား မည်သည့်နာမည်ကိုမျှ မသုံးတော့ပါ။ နာမည်ရင်းအတိုင်းသာ ရေးခဲ့သည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ကံ့ကော်မြိုင်စာတမ်းများစာစဉ် စာတမ်းသုံးပုဒ်ရေးခဲ့ရာ နှစ်ပုဒ်ကို ထိုစဉ်က အထက်တန်း၊ အလယ်တန်း မြန်မာစကားပြေလက်ရွေးစင်တို့တွင် ကျောင်းသားစာအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။

၁၉၆၆ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် “စိတ်ပင်လယ်စာတမ်းများ”အတွက် စာတမ်းငယ်နှစ်ပုဒ် ရေးပေးခဲ့သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ရှုမဝ၌ “မြန်မာဘာသာစကားနှင့် ကာရန်မဲ့ကဗျာ” ဟူသော စာပေဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးကို ရေးခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ စာပေသဘောတရား၊ စာပေဝေဖန်ရေးများကို ဆက်တိုက်ရေးခဲ့သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် “စာပေရေးရာဆောင်းပါးများ”အမည်ရှိ စာပေဆောင်းပါးစာစုကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် သဘင်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၁) မှစ၍ ၂၅ လတိုင်တိုင် “အကြိုက်ဆုံးဝတ္ထုတို”ကဏ္ဍကို လစဉ်ရေးသားခဲ့သည်။

၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှု၌ ပါဝင်ပတ်သက်သည်ဟု မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီက ယူဆသောကြောင့် အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခြင်း ခံရသည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် အလွတ်နည်းပြသင်တန်းများ၌ မြန်မာစာသင်ပေးခြင်း၊ စာပေရေးသားခြင်းနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုခဲ့သည်။

ထို့နောက် အခါအားလျော်စွာ စာပေဟောခြင်း၊ ရေးသူဖတ်သူ ဆွေးနွေးပွဲများတွင် ပါဝင်ဆွေးနွေးခြင်း၊ စာပေဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးများ ရေးသားခြင်း၊ လူငယ်များအတွက် စာကြည့်သင်းယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကား ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ဆော်ဩရေးသားဟောပြောခြင်း၊ ပညာရေးဆိုင်ရာ၊ ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ၊ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ၊ သုတရသစာပေများ ရေးသားခြင်း၊ ယနေ့တိုင် လူငယ်များ၏ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အနာဂတ်ဘဝများ ကိုယ်ရည်ကိုယ် သွေးတောက်ပြောင် စိမ်းလန်းရေးအတွက် စာပေရေးသားဟောပြောခြင်း အားဖြင့် စာပေအနုပညာ၌ ဘဝကိုမြှုပ်နှံကာ အချိန်ပြည့် စာရေးဆရာအဖြစ် သက်ဝင်ရှင်သန်နေထိုင်ရင်း ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ ၂၅ ရက်နေ့ တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။

